
Këshilli i Konferencave Ileshkvnore të Evropës

ASAMBLEJA PLENARE

Mesazhi final i ipeshkvijve

Në fund të Asamblesë Plenare, Ileshkvijtë e Këshillit të Konferencave Ileshkvnore të Evropës (CCEE) i drejtojnë një fjalë Kishës katolike, që jeton në Kontinent, të krishterëve të Konfesioneve të ndryshme, besimtarëve të çdo Feje, të gjithë qytetarëve evropianë.

E bëjmë me përulësi, duke e ditur se nuk kemi një mençuri tonën për të sjellë, por Fjalën që Hyji i ka thënë botës në Jezu Krishtin, i cili vdiq dhe u ngjall, në mënyrë që njerëzimi të kishte jetën e amshuar.

E bëjmë këtë gjë të nisur prej një ndjenje përgjegjësie si Barinj të Bashkësive, duke e ditur se priftërinjtë dhe besimtarët tanë bashkohen me ne, dhe të vetëdijshëm se Kisha duhet të jetë, sipas fjalës së Krishtit, kripë dhe tharm në histori.

Për këtë kohë Asambleja është lutur, ka reflektuar jo vetëm për të regjistruar atë që ndodh me pandeminë dhe pasojat e saj në jetën e secilit, në punë, në shoqëri, në familje, në marrëdhëniet midis Shteteve dhe Kontinenteve, në jetën kishtarë, por edhe për të ardhmen.

Në lidhje me këtë, nuk ofrojmë zgjidhje praktike si është detyra e atyre që kanë përgjegjësi publike, por është pjesë e detyrës sonë baritore që t'i kujtojmë ndërgjegjes personale dhe kolektive disa qëndrime të një rendi shpirtëror dhe etik. Në fakt, ndërtesa e qytetërimit modern duhet të bazohet në parime shpirtërore, të afta jo vetëm për ta mbajtur, por edhe për ta ndriçuar dhe për ta gjallëruar atë.

Para së gjithash, një *besim i rizbuluar*. Pa këtë mënyrë të të qenit nuk mund ta shikojmë të nesërmen. Arsyeja e besimit tonë si besimtarë është Krishti, që u bë njeri dhe, përmes vdekjes, e shpërbleu jetën. Çdo ditë Krishti është i pranishëm mes nesh në Eukaristi, burimi i besimit dhe i zellit tonë apostolik e misionar, që na fton të dalim, të shkojmë tek të gjithë. Mungesa e Eukaristisë në të kaluarën është një thirrje për t'u kthyer në bashkësinë e plotë në asamblenë e sotme liturgjike. Për të gjithë, arsyeja e besimit qëndron në zemër: thellë brenda saj jeton një dëshirë themelore, ajo e di se nuk mund të jetohet në dyshim dhe mosbesim, por në besimin ndaj të tjerëve dhe ndaj jetës.

Së dyti, një *solidaritet i ripërtërirë* midis personave, popujve dhe Kombeve, edhe në krizën serioze të punësimit. Zoti Jezus është solidariteti i Hyjit. Përvoja universale tregon se çdo qenie njerëzore ka nevojë për të tjerët, se askush nuk është i vetëmjaftueshëm: mjafton një virus i padukshëm për të thyer iluzionin e të qenit "i pathyeshëm". Mirënjohja jonë shkon për mjekët, punonjësit e shëndetësisë, forcat e rendit dhe vullnetarët, të cilët, duke ndjekur shembullin e Krishtit, kanë mbështetur popullatat në vështirësi, veçanërisht ato më të dobëtat. Nëse marrëdhënia është pjesë e natyrës sonë, atëherë çdo mbyllje ndaj të tjerëve për të mbrojtur vetveten, çdo interes individual, deri në përfitimin nga fatkeqësitë, është kundër dinjitetit personal, kundër kolektivitetit: është kundër të drejtave të njeriut. Askush nuk duhet të përjashtohet, edhe në shpërndarjen e vaksinës. Përballë dramës së kaq shumë refugjatëve dhe migrantëve, është e nevojshme që të punojmë së bashku dhe të vazhdojmë të dialogojmë me qeveritarët për të mbrojtur jetën dhe dinjitetin e çdo personi. E bëjmë këtë thirrje në prag të Ditës Botërore për Migrantët dhe Refugjatët.

Kërkimi i rrugëve solidarë për t'i përballuar vështirësitë, ashtu si edhe për të ruajtur dhe për të rifilluar normalitetin e jetës, shpreh vetëdijen e të qenit krah për krah në të njëjtin fat dhe kërkon

forma konkrete të shprehjes, edhe ndaj krijimit, për të cilën jemi të thirrur që të kemi një kujdes të përtërirë, sepse është vepra e Hyjit, dhënë neve si shtëpi e përbashkët.

E dimë se Kontinenti po e ndjek këtë rrugë dhe ne Ipeshkvijtë inkurajojmë çdo përpjekje për të qenë në lartësinë e detyrës, duke kujtuar përgjegjësinë e tij ndaj botës që buron nga humanizmi i krishterë në zanafillë të historisë së tij. Kisha është e pranishme dhe ka ofruar çdo formë afërsie dhe ndërhyrjeje. Ajo do të jetë gjithmonë besnike ndaj mandatit të Zotit. Në këtë horizont, shpresojmë për një zgjidhje paqësore në Bjellorusi, që ka si bazë dialogun dhe pajtimin. Po ashtu, jemi afër popullit të Libanit, thellësisht të plagosur nga ngjarjet e fundit.

Duam t'u shprehim admirimin dhe dashurinë tonë bashkësive tona për përgjigjen e shpejtë në këtë situatë krize dhe i nxisim ato që të kenë besim: shpesh kanë punuar së bashku me konfesionet e tjera të krishtera dhe me fetë e tjera. Edhe rifillimi i jetës së besimtarëve do të kërkojë gjithashtu durim dhe këmbëngulje. Zoti Jezus punon në zemrat tona, i largon frikat dhe na tërheq me dashurinë e tij. Nëse do të ketë situata të reja për t'i përballuar, ndoshta vështirësi të papritura, nuk duhet të kemi frikë. Neve na takon të jemi nxënës besnikë të Zotit.

Për ju dhe për Evropën e dashur të Popujve, përshëndetja tonë plot simpati, dashuri dhe lutje.

26 shtator 2020